

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 9.4.2008
KOM(2008) 177 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**EU som global udviklingspartner Fremskyndet opfyldelse af
millenniumudviklingsmålene**

{SEK(2008) 431}

{SEK(2008) 432}

{SEK(2008) 433}

{SEK(2008) 434}

{SEK(2008) 435}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	2008 – et afgørende år for udviklingen.....	4
2.	46 mia. EUR i EU-bistand i 2007 – Holder vi vores løfter?	6
3.	En mere effektiv bistand kræver mere radikale ændringer	8
4.	Sikring af sammenhæng i udviklingspolitikken.....	10
5.	Handelsbistand til fremme af millenniumudviklingsmålene	12
6.	Konklusion – behov for en ny drivkraft.....	13

Baggrund

Siden 2005 har medlemsstaterne og Europa-Kommissionen haft en fælles vision for udvikling, som det fremgår af den europæiske konsensus om udvikling. EU's principper og mål opstiller retningslinjerne for udviklingsbistanden og tager væsentligst sigte på at støtte udviklingslandene i deres strategier for at nedbringe fattigdommen, navnlig ved at sikre alle, både piger og drenge, en grundskoleuddannelse, styrke sundhedssystemerne i de fattigste lande, sikre adgang til drikkevand for de dårligst stillede befolkninger og støtte kapacitetsopbygningsprogrammer samt initiativer vedrørende demokrati og god forvaltning.

Med Monterrey-konferencen om udviklingsfinansiering i 2002, status over fremskridtene med millenniumudviklingsmålene og vedtagelsen af den europæiske konsensus i 2005 indgik Den Europæiske Union en række forpligtelser vedrørende bistandens omfang, effektivitet og sammenhæng i udviklingspolitikken og handelsbistand. Kommissionen har ansvaret for opfyldelsen af disse forpligtelser i Den Europæiske Union, og denne meddelelse og de medfølgende arbejdsrapporter er en følge af denne forpligtelse.

Målet er at bidrage til udarbejdelsen af en fælles europæisk holdning, navnlig med henblik på møderne i Accra og Doha¹ og FN-mødet på højt niveau i september 2008 og derved bekræfte EU's afgørende rolle på den internationale scene og EU's mobilisering for opfyldelse af millenniumudviklingsmålene.

Hvad angår det finansielle aspekt, viser opgørelsen for 2007 et fald i bistanden, selv om Den Europæiske Union er den største donør og udviklingslandenes vigtigste partner med en bistand pr. borger på 93 EUR om året.

Medlemsstaterne opfordres til at bekræfte deres politiske forpligtelser og deres finansielle mål for henholdsvis 2010 og 2015. De opfordres ligeledes til at konkretisere deres forpligtelser vedrørende bistandens forudsigelighed, bl.a. gennem en flerårig ambitiøs planlægning for deres finansielle strømme.

Hvad angår handelsbistand, skal medlemsstaterne fortsætte deres indsats og sammen øge deres tekniske bistand for at nå de mål, der er fastsat for 2010.

Endelig opfordres medlemsstaterne til at styrke indsatsen for at finde nye midler til at finansiere initiativer som svar på følgerne af klimaforandringen.

Den Europæiske Union erkender, at udvikling både er et spørgsmål om bistandens omfang og kvalitet, og hvad angår bistandseffektivitet er der således gjort fremskridt bl.a. med vedtagelsen af politiske og tekniske rammer i 2007 (f.eks. adfærdskodeksen om arbejdsdeling, samfinansiering Kommissionen/medlemsstaterne, forudsigelighed for udbetalingerne). Disse fremskridt er imidlertid for ubetydelige til at gøre en forskel.

Kommissionen foreslår i dag at arbejde aktivt for at gennemføre disse principper på basis af konkrete forslag fra Kommissionens side. EU skal indtage en ambitiøs holdning i Accra for at fremme en egentlig arbejdsdeling, større budgetstøtte, større forudsigelighed og en rummelig tilgang, der fremmer ligestilling mellem mænd og kvinder og involverer civilsamfundet og

---

¹ Tredje forum på højt niveau om bistandseffektivitet, Accra, den 2.-4.9.2008; International opfølgingskonference om udviklingsfinansiering, 29.11.-2.12.2008.

lokalsamfundet både i EU og i udviklingslandene. De bestræbelser, der er iværksat for at fremme effektiviteten og sikre komplementaritet og kvalitet for den europæiske bistand på handelsområdet, vil også blive styrket i fremtiden. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gøre en stor indsats for at planlægge deres handelsbistand, navnlig bistanden til AVS-landene, og til sammen med Kommissionen inden årets udgang at udarbejde såkaldte "aid-for-trade"-pakker og oprette regionale fonde, der skal støtte AVS-landene og de regionale integrationsprocesser, når de berørte AVS-regioner ønsker det.

Hvad angår sammenhæng mellem politikkerne, er EU på forkant og interesserer sig bl.a. for følgerne af de europæiske politikker på tolv nøgleområder (f.eks. handel, landbrug, fiskeri, miljø og sikkerhed) for udviklingslandene og millenniumudviklingsmålene. Tre politikområder med et stort udviklingspotentiale (klima- og energipolitik, migrationspolitik og forskningspolitik) analyseres, og der fremsættes konkrete forslag for at styrke synergien med EU's udviklingsmål.

2008 skal være et vendepunkt for EU's indsats på udviklingsområdet. EU kan og skal gøre en forskel; EU skal give et klart politisk signal og på den måde leve op til partnerlandenes forventninger.

På Det Europæiske Råd i juni opfordres medlemsstaterne til at vedtage en ambitiøs politisk holdning.

EU skal nu mere end nogensinde engagere sig og samle sine kræfter for radikalt at forbedre levevilkårene for hele befolkninger i udviklingslandene.

1. 2008 – ET AFGØRENDE ÅR FOR UDVIKLINGEN

2008 bliver et afgørende år for udviklingen. Flere begivenheder på højt niveau betyder, at millenniumudviklingsmålene bliver en politisk prioritet. På konferencen i Accra² vil gennemførelsen af Paris-erklæringen om bistandseffektivitet, der blev vedtaget i 2005, blive behandlet. På topmødet i Doha³ vil der blive fulgt op på forpligtelserne fra Monterrey-konferencen i 2002 om udviklingsfinansiering. FN-mødet på højt niveau den 25. september 2008 vil understrege det internationale samfunds vilje til at gøre en indsats for at nå målene inden 2015.

2008 bliver også et vigtigt år for Europas troværdighed. Der blev i 2005 indgået historiske forpligtelser om bistandens omfang og kvalitet. De skal overholdes. Det er et spørgsmål om EU's individuelle og kollektive ansvar i kampen mod fattigdom.

Siden vedtagelsen af den europæiske konsensus om udvikling fra 2005⁴, der fokuserer på millenniumudviklingsmålene og fattigdomsudryddelse inden for rammerne af bæredygtig udvikling, har EU taget vigtige initiativer for at bringe udviklingsagendaen videre. I december 2007 opfordrede Det Europæiske Råd⁵ Kommissionen til at udarbejde en rapport om EU's bidrag til millenniumudviklingsmålene. Denne meddelelse og de medfølgende arbejdsrapporter

---

² Tredje forum på højt niveau om bistandseffektivitet, Accra, den 2.-4.9.2008.

³ International opfølgingskonference om udviklingsfinansiering, 29.11-2.12.2008.

⁴ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁵ Det Europæiske Råd, 14.12.2007, konklusion nr. 77.

er et svar på denne opfordring. De gør status over situationen og identificerer de ændringer, der er nødvendige for at fremskynde opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene.

Det internationale samfund har forpligtet sig til at gennemføre en række foranstaltninger: industrilandene skal øge deres bistand og gøre den mere effektiv; udviklingslandene skal iværksætte politikker, der tager sigte på millenniumudviklingsmålene, og sikre en mere effektiv koordinering af den eksterne bistand. Selv om partnerlandene spiller en central rolle, er chancen for at nå millenniumudviklingsmålene i høj grad afhængig af bistandens omfang, men også – og ikke mindst – af bistandens effektivitet.

Der er gjort betydelige fremskridt i visse lande og regioner, men målet om at halvere fattigdommen i verden er langt fra nået. 11 millioner børn dør hvert år af sygdomme, der kan helbredes, og størstedelen er under fem år. Hvert fjerde menneske har ikke adgang til drikkevand. 114 millioner børn har ikke adgang til en grundskoleuddannelse. 584 millioner kvinder er i dag analfabeter. Afrika syd for Sahara er meget langt bagud. I andre dele af verden, navnlig i det sydlige Asien, er talrige grupper fortsat udelukket fra at nyde godt af væksten.

Der er lanceret nye initiativer, herunder FN-generaldirektørens initiativ for millenniumudviklingsmålene i Afrika⁶ og initiativet "Call to action" for millenniumudviklingsmålene⁷. Partnerskabet EU-Afrika vedrørende millenniumudviklingsmålene, der blev vedtaget på Lissabon-topmødet⁸, vil også give en ny ramme for dialog og handling.

EU har spillet og spiller fortsat en afgørende og førende rolle, ikke kun fordi 90 % af den lovede bistandsforøgelse vil komme fra de europæiske lande, men også fordi EU har iværksat en gennemgribende reform af sit bilaterale og fællesskabsrelaterede bistandssystem. Ud over bistanden har EU besluttet at sikre sammenhængende politikker med henblik på udviklingsmålene. EU's politikker på så forskellige områder som handel, sikkerhed, migration og miljø defineres nu i forhold til deres følger for udviklingen og deres muligheder for at bidrage positivt til opfyldelse af millenniumudviklingsmålene.

Millenniumudviklingsmålene kræver en vedvarende indsats på lang sigt. EU skal have høje ambitioner for konferencerne i Accra og Doha. EU skal ligeledes sikre støtte fra det internationale samfund på G8-topmødet og på FN-mødet på højt niveau i september. Der er både tale om en troværdighedsprøve for det internationale samfund og for EU og en mulighed for at vurdere, hvor lang vej der er igen for at nå 2015-målene.

De nye globale udfordringer, herunder klimaforandringen, udgør en yderligere trussel for en bæredygtig udvikling. Den europæiske offentlighed bliver stadig mere bevidst om, at EU i en globaliseret verden kun kan nå sine interne mål ved at handle samlet og konsekvent på den internationale scene.

Instrumenterne er til EU's rådighed, den politiske ramme ligeså. Det haster med at omsætte ord til handling.

---

⁶ Styringsgruppe på højt niveau.

⁷ Lanceret i juli 2007.

⁸ December 2007.

2008 skal være et vendepunkt for EU's indsats på udviklingsområdet. EU skal nu mere end nogensinde stå sammen om radikalt at øge muligheden for at nå millenniumudviklingsmålene ved at øge støttens omfang og effektivitet og sikre sammenhæng i udviklingsbistanden. EU skal skabe en dynamik, der kan styrke de internationale bestræbelser på specifikke indsatsområder.

2. 46 MIA. EUR I EU-BISTAND I 2007 – HOLDER VI VORES LØFTER?

EU's bistand skal finde en ny dynamik

For andet år i træk er der tale om et samlet fald i det internationale samfunds udviklingsbistand. På trods af en stærk politisk mobilisering for millenniumudviklingsmålene har det internationale donorsamfund klart vanskeligheder med at overholde sine forpligtelser.

EU er for første gang en del af denne negative tendens. Nogle medlemsstater har ganske vist været i stand til at gentage eller forbedre deres gode resultater fra 2006, men den samlede tendens er nedadgående. Udtrykt i EUR og i procent af bruttonationalindkomsten udgjorde den europæiske bistand i 2007 0,38 % i forhold til 0,41 % i 2006. Ikke desto mindre er EU fortsat den største donor i verden, navnlig i Afrika, og fortsat drivkraften bag en øget bistand.

EU vil og skal spille en afgørende rolle for at mobilisere det internationale samfund, bl.a. på Doha-konferencen i december. I den henseende skal EU bekræfte sin vilje til at nå det fælles mål på 0,56 % i 2010 og 0,7 % i 2015. Vi har ikke behov for nye løfter, men skal omsætte de eksisterende forpligtelser til konkrete resultater. En sådan agenda vil kunne bekræfte EU's bistandsforpligtelser og definere de faser og specifikke aktioner, der er nødvendige for at nå millenniumudviklingsmålene inden for uddannelse, sundhed, miljø, vand, landbrug, vækst og infrastruktur. Det kræver mere politisk vilje i alle medlemsstaterne og en bevidsthed om, at udvikling i dag er det bedste langsigtede svar på globaliseringens udfordringer, hvad enten det drejer sig om migration, sikkerhed, finansielle og skattemæssige systemer, beskyttelse af jordens naturressourcer, fødevarerikkerhed eller international stabilitet.

Vi må sikre en forudsigelig bistand

I overensstemmelse med de politiske løfter er det vigtigt at give partnerlandene den forudsigelighed, de har behov for af hensyn til planlægningen af deres strategier, prioriteter og foranstaltninger. Af hensyn til den makroøkonomiske stabilitet er det også nødvendigt, at bistanden er mere stabil og mere forudsigelig. Bistandens forudsigelighed måles på flere niveauer: bistandsstrømmene, de flerårige programmer og udbetalingerne.

Kommissionen har fremsat forslag for hvert af disse niveauer:

- Hvad angår bistandsstrømmenes forudsigelighed, understreger Kommissionen, at det er absolut nødvendigt med en flerårig ambitiøs men realistisk planlægning, således at man for hver medlemsstat kan måle bistandsbudgetternes gradvise stigning frem til henholdsvis 2010 og 2015. Resultaterne for 2007 skal vurderes i dette perspektiv.
- Hvad angår planlægningen af bistanden, vedtager et stigende antal medlemsstater nu strategidokumenter, der giver partnerlandene en indikation af ressourcerne på mellemlang sigt. Det er positivt. Derimod er sådanne strategidokumenter kun i meget begrænset omfang blevet udarbejdet inden for rammerne af en fælles planlægning. Selv om der er udarbejdet en fælles analyse i flere lande, er der kun indført en egentlig fælles strategi i Sydafrika, Sierra Leone og i Somalia; i Ghana og i Mali fortsætter arbejdet. I alt er der kun 13 medlemsstater, der på nuværende tidspunkt deltager i forsøget på at udarbejde en fælles planlægning. Midtvejsevalueringen af strategidokumenterne efter land i 2009 og 2010 vil give nye muligheder i den henseende.
- Forudsigelighed for udbetalingerne er et centralt emne på Accra-dagsordenen og inden for rammerne af Ban Ki-Moon's initiativ. Det er i den ånd og som svar på Rådets og medlemsstaternes opfordringer, at Kommissionen har foreslået en "millenniummålkontrakt", der gør det muligt at bevilge de lande, der har de bedste resultater, en årlig budgetstøtte i en seksårig periode. Medlemsstaterne har forpligtet sig⁹ i den henseende. Forslaget til millenniummålkontrakt er den eneste foranstaltning, der modsvarer disse beslutninger.

Behov for en retfærdig byrdefordeling

Byrdefordelingen på internationalt plan skal drøftes alvorligt mellem EU og EU's partnere. EU er langt den største donor, navnlig i betragtning af G8-gruppens forpligtelser i Gleneagles, og vil således kunne påtage sig 90 % af bistandsstigningen i perioden 2007-2010. EU skal bruge hele sin politiske vægt til at overbevise sine traditionelle partnere, som navnlig er De Forenede Stater og Japan, samt vækstlandene (Kina, Indien, Sydkorea, Brasilien), der vil komme til at spille en stigende rolle, om at påtage sig en rimelig del af udviklingsindsatsen.

---

⁹ Konklusioner fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 24.5.2005 og den europæiske konsensus punkt 27.

Takle den største udfordring: klimaforandringen

Verden oplever et skræmmende paradoks, hvor de fattigste og mest udsatte lande ikke er ansvarlige for klimaforandringens ødelæggende følger, men er de lande, der påvirkes mest af den. Klimaet kender ingen grænser, kontinenter eller kløfter mellem Nord og Syd¹⁰. Det internationale samfund har et særligt ansvar for at hjælpe disse lande med at sikre en vækst, der medfører mindre udledning af drivhusgasser, og tilpasse sig klimaforandringen, som det fremgår af Bali-aftalen om indledning af forhandlinger for at nå en global aftale om klimaforandringen inden udgangen af 2009.

Det er et af de mål, EU har fastsat, ved at godkende Kommissionens forslag om oprettelse af en global klimaalliance og gennem bilaterale og regionale initiativer med Sydamerika og Asien. Vi må nu organisere og handle. Kommissionen glæder sig i den forbindelse over arbejdet i den internationale kommission om klimaforandring, som den svenske regering har oprettet, hvis arbejde vi inden for rammerne af EU kan deltage i.

Kommissionen er overbevist om, at klimapolitikken i partnerlandene ikke udelukkende kan finansieres gennem offentlig udviklingsbistand, og den undersøger sammen med Verdensbanken muligheden af et verdenslån baseret på midler fra handlen med emissionsrettigheder på det kommende CO₂-marked. Udfordringen er stor. Den kan kun klares i fællesskab.

I den forbindelse gentager Kommissionen, at den finder det vigtigt at indarbejde klimaspørgsmålene i samarbejdsstrategierne og at samordne EU's bistandsinstrumenter for at mindske katastroferne i overensstemmelse med den europæiske konsensus for udvikling og den europæiske konsensus om humanitær bistand¹¹.

Medlemsstaterne opfordres til at bekræfte deres politiske forpligtelser og deres finansielle mål for henholdsvis 2010 og 2015. Medlemsstaterne opfordres ligeledes til at konkretisere deres forpligtelser vedrørende bistandens forudsigelighed på de tre niveauer, Kommissionen har foreslået, ved bl.a. at udarbejde en flerårig planlægning for stigningen i den offentlige udviklingsbistand. De opfordres til at styrke indsatsen for at finde nye midler til at finansiere indsatsen mod følgerne af klimaforandringen.

3. EN MERE EFFEKTIV BISTAND KRÆVER MERE RADIKALE ÆNDRINGER

Det er vigtigt, at en ressourceforøgelse ledsages af mere effektive gennemførelsesmekanismer. Hvis fordoblingen af bistanden til Afrika medfører en fordobling af antallet af projekter, bliver situationen uholdbar. Tanzania skal hvert år udarbejde 2 400 rapporter til donorerne. I Mali er over 26 donorer aktive udelukkende i sektoren for udvikling af landdistrikter.

---

¹⁰ Se bl.a. rapporten fra UNDP 2007-2008 "Fighting climate change: Human solidarity in a divided world".

¹¹ EUT C 25 af 30.1.2008, s.1.

Det internationale bistandssystem bliver stadig mere komplekst på grund af oprettelsen af vertikale strukturer, som f.eks. globale fonde og programmer, og på grund af nye offentlige og private aktører, der ofte arbejder uden for eksisterende kodekser og samordningsmekanismer.

Al dette styrker behovet for en bedre organiseret bistand, der i høj grad tilpasses de respektive partnerlandene. Det er ikke bare et spørgsmål om procedurer, men om et kvalitativt spring, et egentligt kursskifte.

EU spillede en afgørende rolle i 2005 i forbindelse med vedtagelsen af Paris-erklæringen og på FN-topmødet og har i dag et særligt ansvar. EU skal fortsat være drivkraften for denne globale proces. Men på trods af visse konkrete succeser er "den kritiske masse" her tre år efter endnu ikke nået; ikke alle aktører har fået greb om de nye værktøjer.

Accra-konferencen bliver afgørende. Vores mål er dobbelt. Vi skal gøre rede for de opnåede resultater, de opståede vanskeligheder og årsagerne dertil, men også for fremskridtene og de positive erfaringer. Vi vil gøre det både i forhold til indikatorerne i Paris-erklæringen og de yderligere forpligtelser, EU har påtaget sig. Men Accra-konferencen må ikke bare blive en statusopgørelse. Ministererklæringen ("*Accra Agenda for Action*") skal være ambitiøs og visionær.

Idéer og politiske forpligtelser skal omsættes til konkrete handlinger. Det kræver modige svar på følgende fire problemstillinger:

- Der skal gennemføres en arbejdsdeling. Den adfærdskodeks, der blev vedtaget i maj 2007, og som endnu er på et indledende stadium, skal gennemføres mere aktivt, hvilket kræver, at alle aktører, herunder EU-aktører på stedet, påtager sig et ansvar. Kommissionen vil udarbejde konkrete forslag for hvert land.
- Donorer skal bruge landenes system, hvilket Kommissionen bl.a. har gjort ved at øge den generelle og sektorbestemte budgetstøtte¹².
- Resultatorienteret forvaltning gør det nødvendigt at revurdere, hvordan vi opstiller og gennemfører betingelser.
- Forudsigeligheden skal sikres, hvad angår strømme, planlægning og udbetalinger.

Derudover gælder følgende:

- Et af de værktøjer, der kan sikre en bedre bistandseffektivitet og **gennemsigtighed for donorerens indsats og resultater i marken**, er de atlas, Kommissionen har udarbejdet siden 2005. Kommissionen vil i 2008 fremlægge et nyt donoratlas, et atlas over struktursvagheder og flere regionale atlas. Der udarbejdes regelmæssigt atlas efter emner eller delregioner (f.eks. hver halve år) som oplæg til drøftelser og beslutninger på EU-niveau om arbejdsdeling.

---

¹² 44 % for AVS-landene inden for rammerne af Den 10. Europæiske Udviklingsfond.

- Princippet om samfinansiering skal fortsat udvikles. Fællesskabets samfinansiering har haft mindre succes end den bilaterale medfinansiering, men forventes at blive mere udbredt som følge af ændringer af de retlige rammer. På dette område kender vi problemerne, men også løsningerne. De skal iværksættes snarest.

EU har nu 12 medlemsstater, der ikke fuldt ud har været involveret i udarbejdelsen af Paris-erklæringen, og de kan bidrage væsentligt på grundlag af deres egne overgangserfaringer og erfaringer med modtagelse af offentlig støtte¹³. De kan hjælpe EU med at gøre en forskel i Accra.

Civilsamfundets organisationer var "det manglende led" i Paris-erklæringen. Deres styrke ligger i deres forskellige roller. Civilsamfundet er en fulgyldig aktør på udviklingsområdet. Det skal indgå i processen og støttes i dets bestræbelser på at definere sine egne principper for bistandseffektivitet.

Det samme gælder lokalsamfundet, der i stadig højere grad ønsker at blive en aktiv aktør på udviklingsområdet. Der er her tale om en ny dimension af udviklingspolitikken, som skal udforskes. I den henseende kan erfaringen fra den europæiske regionaludviklingspolitik med henblik på at styrke den økonomiske udviklings regionale og territoriale dimension være en inspirationskilde for udviklingslandene.

Kommissionen mener også, at spørgsmålet om bistandseffektivitet skal omhandle problematikker som konfliktforebyggelse og struktursvaghed.

Fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder som en grundlæggende menneskerettighed og som en strategi til opnåelse af millenniumudviklingsmålene skal indgå som et led i bistandseffektivitet.

Rådet opfordres til at indtage en ambitiøs holdning på EU's vegne i Accra for at fremme en egentlig arbejdsdeling, større budgetstøtte, større forudsigelighed og en rummelig tilgang, der omfatter civilsamfundet, lokalsamfundet og ligestilling mellem mænd og kvinder. EU kan og skal gøre en forskel; EU skal give et klart politisk signal og på den måde leve op til partnerlandenes forventninger.

4. SIKRING AF SAMMENHÆNG I UDVIKLINGSPOLITIKKEN

Bistand er nødvendig, men ikke tilstrækkelig. Princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken, som EU har vedtaget, er et spørgsmål om effektivitet og moral. Virkningen af EU's fattigdomsbekæmpende politik til fordel for de dårligst stillede befolkningsgrupper kan blive undermineret af virkningen af andre EU-politikker. Alle EU's politiske beslutninger skal tage højde for de mulige følger for opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene.

---

¹³ Alle har tilsluttet sig den europæiske konsensus fra 2005, og 4 har undertegnet Paris-erklæringen.

EU har forpligtet sig til at styrke sammenhængen på tolv områder, der kan have betydelige følger for millenniumudviklingsmålene. Det drejer sig om forebyggende foranstaltninger i form af konsekvensanalyser og passende reformer, som det er sket på landbrugs- og fiskeriområdet, og bestræbelser på at skabe synergi for at give de fattigste lande mulighed for at drage nytte af de muligheder, der følger af de europæiske politikker¹⁴.

Princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken vil styrke EU's bidrag til millenniumudviklingsmålene.

EU vil yderligere bestræbe sig på at sikre sammenhæng i forhold til millenniumudviklingsmålene på alle områder identificeret i 2005. Endvidere har Kommissionen undersøgt det eventuelle spillerum på følgende tre områder:

- *Politik vedrørende vedvarende energi, navnlig biobrændstoffer*, inden for rammerne af klima- og energipolitikken. EU skal hjælpe udviklingslandene med at udnytte de muligheder, som markedet for biobrændstof har ført med sig, til at bekæmpe fattigdom, samtidig med at det nøje overvåges, hvordan det påvirker f.eks. fødevarerikkerheden, anvendelsen af jorden og miljøet. Det kræver en regelmæssig opfølgning, der fuldt ud tager højde for udviklingsaspektet, overholdelse af bæredygtighedskriterier, fremme af handel med biobrændstoffer, herunder med de fattigste lande, forskning og teknologioverførsel.
- *Migrationspolitik og problemet med hjerneflugt*, som er et meget stort problem inden for sektorer som sundhed, uddannelse, forskning og innovation. Kommissionen foreslår "eksportuddannelsesprogrammer", forbedring af rettigheder – navnlig sociale rettigheder – for arbejdstagere, der tager tilbage til deres hjemland, og beskæftigelsesaftaler mellem medlemsstater og udviklingslande, der giver mulighed for at administrere ansættelser, samtidig med at udsatte sektorer beskyttes. Endelig skal forskellige ordninger vedrørende statsborgerskab undersøges for at styrke migranternes forbindelse til værtsland og hjemland.
- *Forskningspolitik*. Kommissionen vil foreslå Rådet en fælles forskningsstrategi med henblik på udvikling for bedre at kunne samordne den europæiske indsats på dette område. Som et første skridt i denne strategi forpligter Kommissionen sig til via det 7. rammeprogram at fremme en større deltagelse fra forskningscentre i fattige lande og øge forskningsaktiviteterne på områder, der navnlig er vigtige for opfyldelse af millenniumudviklingsmålene (agronomisk forskning, sundhed, herunder forskning vedrørende forsømte fattigdomsrelaterede sygdomme, de offentlige sundhedssystemer og reproduktiv sundhed, migration, vedvarende energi, vand og bæredygtig udvikling). Disse initiativer skal ledsages af målrettede støtteforanstaltninger for at styrke forskningsindsatsen på områder, hvor det viser sig at være nødvendigt.

Rådet opfordres til at fremme princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken inden for rammerne af den internationale agenda for millenniumudviklingsmålene og bistandseffektivitet. Rådet opfordres ligeledes til at tage stilling til de politiske retningslinjer for udnyttelse af udviklingspotentialet for biobrændstoffer, migration og forskning.

---

¹⁴ EU-Rapport om sammenhæng i udviklingspolitikken af 20.9.2007, KOM(2007) 545 og SEK(2007) 1202.

5. HANDELSBISTAND TIL FREMME AF MILLENNIUMUDVIKLINGSMÅLENE

EU er den første partner blandt de industrialiserede lande, der har indført en strategi for handelsbistand ("Aid for Trade")¹⁵. Det er et vigtigt skridt, der skal give EU mulighed for at nå de finansielle mål, der er fastsat på området, og sikre en konkret anvendelse af principperne om bistandseffektivitet på dette område.

EU har samlet forpligtet sig til at yde 2 mia. EUR årligt frem til 2010 (1 mia. EUR for Fællesskabet, 1 mia. EUR for medlemsstaterne) til teknisk handelsbistand og øge bistanden på andre områder (produktionskapacitet, infrastruktur). Der gives prioritet til AVS-landene på grund af deres særlige situation og de udfordringer, der følger af de økonomiske partnerskabsaftaler, som i øjeblikket forhandles med EU. 50 % af stigningen i den tekniske handelsbistand vil gå til AVS-landene.

Ud over den finansielle dimension udgør effektivitetsprincippet, navnlig partnerlandenes tilpasning og ejerskab, et andet aspekt af strategien.

Selv om denne strategi først lige er blevet vedtaget, viser Kommissionens opfølgingsrapport opmuntrende, men uensartede resultater.

Handelsbistand er nu en integreret del af EU's udviklingssamarbejde. I 2006 udgjorde medlemsstaternes tekniske handelsbistand 641 mio. EUR, hvortil kommer en fællesskabsbistand på 941 mio. EUR, dvs. næsten 60 % af det samlede beløb. Fællesskabet har således næsten overholdt sin forpligtelse til at nå 1 mia. EUR om året. Medlemsstaterne skal for deres vedkommende øge deres tekniske bistand med 56 % frem til 2010, hvis de skal bringe deres samlede bistand op på 1 mia. EUR som planlagt. Det er et realistisk mål, men det kræver en vedvarende indsats.

EU's samlede handelsbistand (inklusive teknisk handelsbistand, produktionskapacitet og infrastruktur) er steget markant og beløb sig til 7,279 mia. EUR i 2006.

Hvad angår prognoserne, er det fortsat bekymrende, at kun seks medlemsstater kan fremlægge prognoser, der viser en stigning i den tekniske handelsbistand frem til 2010, og at ingen af dem har bekræftet, at målet om at yde 50 % af bistandsstigningen til AVS-landene vil blive nået. De regionale programmer inden for rammerne af 10. Europæiske Udviklingsfond vil give medlemsstaterne mulighed for at gøre dette og fremlægge deres bistandsprognoser som supplement til Fællesskabets bistand.

Hvad angår kvaliteten af EU's handelsbistand, viser opfølgingsrapporten gode intentioner om at styrke samordningen og komplementariteten. Ni medlemsstater er allerede involveret i en fælles analyse af handelssituationen, og syv indgår i en fælles programmeringsproces. Seks medlemsstater og Kommissionen, der sammen står for 83 % af EU's handelsbistand, har allerede gennemført de fleste af Rådets henstillinger¹⁶.

---

¹⁵ Rådet for Den Europæiske Union, dokument 13070/07 af 11.10.2007.

¹⁶ Effektivitetsprincippet i strategien for handelsbistand vedrører bl.a. mekanismer til evaluering af et lands behov, integration af handel i udviklings- og samarbejdsstrategien, inddragelse af bæredygtighedsprincipper, analyse, programmering og fælles finansiering.

Rådet opfordres til at anbefale medlemsstaterne at fortsætte deres indsats og sammen gradvist øge deres tekniske handelsbistand, så den i 2010 ligger 56 % over niveauet i 2006 i overensstemmelse med de finansielle mål, samt at styrke den nuværende indsats for at sikre den europæiske bistands komplementaritet og kvalitet.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gøre en stor indsats for at planlægge deres handelsbistand, navnlig bistanden til AVS-landene, og til sammen med Kommissionen inden årets udgang at udarbejde såkaldte "aid-for-trade"-pakker og oprette regionale fonde, der skal støtte AVS-landene og de regionale integrationsprocesser, når de berørte AVS-regioner ønsker det.

6. KONKLUSION – BEHOV FOR EN NY DRIVKRAFT

Rådet og medlemsstaterne forsamlet i Rådet opfordres til at tilslutte sig alle ovenstående forslag for at overholde deres finansielle forpligtelser, grundlæggende ændre fremgangsmåden for bistandsforvaltning og forbedre synergien mellem de europæiske politikker og millenniumudviklingsmålene ved at anvende princippet om sammenhæng i udviklingspolitikken.

Ud over bistandens omfang og effektivitet kræver opfyldelse af millenniumudviklingsmålene specifikke initiativer inden for uddannelse, sundhed, miljø, vand, landbrug, vækst og infrastruktur. Det er den opgave, gruppen på højt niveau om millenniumudviklingsmålene i Afrika har stillet sig. Det er ligeledes målet med initiativet "Call to Action". Disse initiativer, som skyldes det presserende behov for at fremskynde opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene, kræver et handlingsprogram for at få et samlet svar fra EU, som Det Europæiske Råd opfordres til at fremme på baggrund af det arbejde, der udføres inden for rammerne af det europæiske forskningsprojekt om udviklingspolitikker¹⁷. I den henseende er det Kommissionens hensigt at fremlægge et indledende dokument om millenniumudviklingsmålene for Det Europæiske Råd i juni.

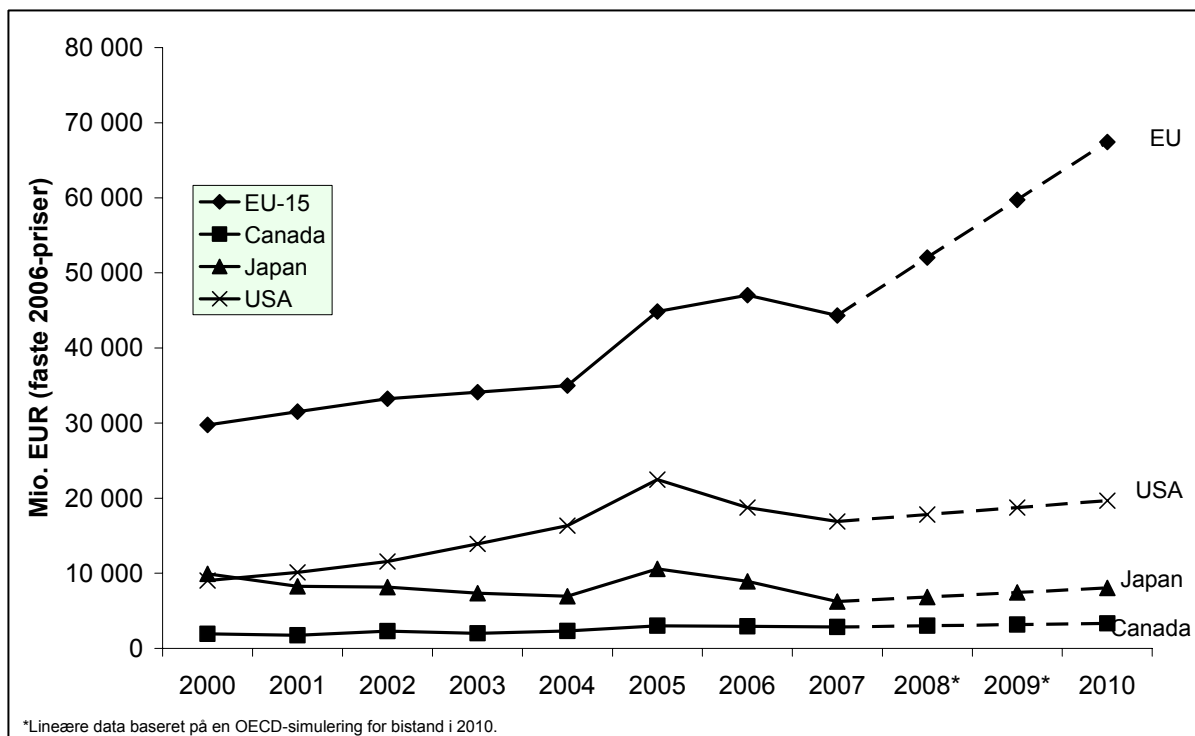
Sådanne bestræbelser er nødvendige. Men forslagene er blot et konkret udtryk for de forpligtelser, der blev indgået allerede i 2005. At tage millenniumudviklingsmålene alvorligt betyder også at se på fremtiden og holde sig to afgørende forhold for øje. For det første er opfyldelsen af de fastsatte mål ikke et mål i sig selv, eftersom fattigdommen kun vil være halveret i 2015; for det andet betyder nye store udfordringer, som f.eks. klimaforandringen, den demografiske udvikling, finansmarkedernes ustabilitet, skattesystemerne, ødelæggelsen af naturressourcerne og af miljøet, at det bliver vanskeligt at opfylde mål, der er blevet fastsat for 8 år siden.

Alt dette bør få EU til at styrke sin indsats for at overholde de opstillede finansielle og politiske mål og for at få andre donorer til at påtage sig deres del af indsatsen på udviklingsområdet.

---

¹⁷ Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 11.4.2006: "HILSER MED TILFREDSHED Kommissionens forslag om at fremme et europæisk net af forskningscentre for udviklingsspørgsmål og ser frem til en videreudvikling af dette initiativ".

Figur 1: Globale bistandsstrømme 2000-2010 (i mio. EUR, faste 2006-priser)

Kilde: Europa-Kommissionens beregninger er baseret på OECD/DAC-data.

EU's officielle udviklingsbistand (ODA) 2004-2007 – ODA-skøn 2008-2010

	2004		2005		2006		2007		2008		2009		2010	
	ODA i mio. EUR	ODA i % af BNI	ODA i mio. EUR	ODA i % af BNI	ODA i mio. EUR	ODA i % af BNI	ODA i mio. EUR	ODA i % af BNI	ODA i mio. EUR	ODA i % af BNI	ODA i mio. EUR	ODA i % af BNI	ODA i mio. EUR	ODA i % af BNI
Østrig	546	0,23	1 266	0,52	1 193	0,47	1 313	0,49	933	0,33	970	0,33	1 552	0,51
Belgien	1 178	0,41	1 580	0,53	1 576	0,50	1 427	0,43	1 751	0,50	2 191	0,60	2 669	0,70
Bulgarien	NA	NA	NA	NA	1	0,00	16	0,06	33	0,10	51	0,14	68	0,17
Cypern	4	0,03	12	0,09	21	0,15	18	0,12	21	0,13	24	0,14	28	0,15
Den Tjekkiske Republik	87	0,11	109	0,11	128	0,12	131	0,11	134	0,10	144	0,10	155	0,10
Danmark	1 639	0,85	1 697	0,81	1 782	0,80	1 872	0,81	1 932	0,80	2 014	0,80	2 109	0,80
Estland	4	0,04	8	0,07	12	0,09	17	0,12	23	0,14	29	0,15	35	0,16
Finland	547	0,37	726	0,46	664	0,40	711	0,40	838	0,44	956	0,48	1 067	0,51
Frankrig	6 820	0,41	8 067	0,47	8 446	0,47	7 261	0,39	8 772	0,45	9 791	0,48	10 810	0,51
Tyskland	6 064	0,28	8 112	0,36	8 314	0,36	8 961	0,37	10 567	0,42	12 183	0,46	13 798	0,51
Grækenland	258	0,16	309	0,17	338	0,17	366	0,16	603	0,25	839	0,32	1 076	0,39
Ungarn	56	0,07	80	0,10	119	0,13	66	0,07	69	0,07	130	0,13	182	0,17
Irland	489	0,39	578	0,42	814	0,54	869	0,54	913	0,54	1 036	0,58	1 139	0,60
Italien	1 982	0,15	4 096	0,29	2 901	0,20	2 870	0,19	5 235	0,33	6 905	0,42	8 706	0,51
Letland	7	0,06	8	0,07	10	0,06	12	0,06	13	0,06	16	0,06	20	0,07
Litauen	8	0,04	12	0,06	18	0,08	30	0,11	37	0,12	49	0,14	67	0,17
Luxembourg	190	0,83	206	0,86	232	0,84	266	0,90	299	0,91	326	0,92	358	0,93
Malta	8	0,18	8	0,18	7	0,15	8	0,15	9	0,17	10	0,17	10	0,17
Nederlandene	3 384	0,73	4 116	0,82	4 344	0,81	4 540	0,81	4 754	0,80	5 072	0,81	5 245	0,80
Polen	95	0,05	165	0,07	239	0,09	260	0,09	340	0,10	517	0,14	679	0,17
Portugal	830	0,63	303	0,21	315	0,21	294	0,19	495	0,30	697	0,41	898	0,51
Rumænien	NA	NA	NA	NA	3	0,00	80	0,07	136	0,12	191	0,15	247	0,17
Den Slovakiske Republik	23	0,07	45	0,12	44	0,10	49	0,09	73	0,12	97	0,15	120	0,17
Slovenien	25	0,10	29	0,10	35	0,12	40	0,12	54	0,15	61	0,16	69	0,17
Spanien	1 962	0,24	2 428	0,27	3 039	0,32	4 196	0,41	5 422	0,50	6 149	0,54	7 218	0,60
Sverige	2 191	0,78	2 706	0,94	3 151	1,02	3 166	0,93	3 539	1,00	3 709	1,00	3 875	1,00
UK	6 339	0,36	8 666	0,47	9 932	0,51	7 247	0,36	8 554	0,44	10 006	0,49	12 232	0,56

EU 15 I ALT	34 418	0,35	44 857	0,44	47 040	0,43	45 361	0,40	54 605	0,47	6 2845	0,51	72 752	0,57
EU 10/12 I ALT	316	0,07	479	0,08	637	0,09	726	0,09	942	0,10	1 319	0,13	1 681	0,16
EU 25/27 I ALT	34 735	0,33	45 336	0,41	47 676	0,41	46 087	0,38	55 547	0,44	64 164	0,49	74 432	0,54

EU 25/27 ODA i USD	43 156	56 344	59 839	63 090
---------------------------	--------	--------	--------	--------

Kilder: OECD/DAC-data for 2004-2006. Kommissionens data baseret på medlemsstaternes oplysninger til Kommissionen eller DAC for 2007.

De grå felter indeholder oplysninger fra medlemsstaterne; de hvide felter er oplysninger fra Kommissionen eller simuleringer. ODA er i løbende priser.